

નવ્રશ ફરિયાદી હૈ, કિસકી શોરિ-એ-તહરીર કા
કાગાજી હૈ પૈરહન, હર પૈકર-એ-તસ્વીર કા

(આ) ચિત્ર કોના લખાણમાં વપરાયેલા અશિષ્ટ શબ્દોનું ફરિયાદી
(થયું) છે? (કારણ કે) દરેક ચિત્રના દેહનું વસ્ત્ર કાગળનું છે.

કાવ-એ-કાવ-એ-સરવ્ત જાનીહા-એ-તન્હાઈ, ન પૂછ
સુબ્હ કરના શામ કા, લાના હૈ જૂ-એ-શીર કા

(જેમાં) જીવ નીકળવો મુશ્કેલ હોય એવી એકલતા (કેવી હોય તે)
વિશે, ખોતરી ખોતરીને (મને) પૂછીશ નહીં. (એ તો) સાંજની સવાર
કરવા જેવું, (અથવા) દૂધની નહેર લાવવા જેવું છે.

જઝબ-એ-બેઝવતિયાર-એ-શૌક્ર દેસ્વા ચાહિએ
સીના-એ-સમશીર સે બાહર હૈ, દમ સમશીર કા

(પ્રેમિકાના) બેકાબૂ પ્રેમની અભિલાષાનો આવેશ જોવાલાયક છે.
(જાણે) તલવારની ધાર મ્યાનની બહાર (આવી ગઈ) છે.

આગહી દામ-એ-શનીદન, જિસ ક્રદર ચાહે બિછાયે
મુદ્દ‘આ ‘અન્કા’ હૈ અપને ‘આલમ-એ-તકરીર કા

બુદ્ધિ, ભલે ગમે તે રીતે શ્રવણજાળ બિછાવે,
(પરંતુ) મારા વક્તવ્યનો આશય ‘અન્કા’ (પક્ષી) જેવો છે.

બસકિ હૂં, ગાલિબ, અસીરી મેં મી આતશ જેર-એ-પા
મૂ-એ-આતશ દીદા, હૈ હલ્કા મેરી જંજીર કા

‘ગાલિબ’ (કહે છે), જોકે, હું કેદમાં પણ (જેના) પગ નીચે આગ બળતી હોય
એવો છું. મારી સાંકળની કડીઓ આગમાં બળી ગયેલા વાળ (જેવી) છે.

જરાહત તોહફા, અલ્માસ અર્મુગાં, દાગ-એ-જિગર હદિયા
મુબારકબાદ અસદ, ગમરવ્વાર-એ-જાન-એ-દર્દમંદ આયા

અસદ, (તને) અભિનંદન. જખમનો પુરસ્કાર, હીરાનો ઉપહાર
અને કાળજાના ડાઘની ભેટ લઈને,
દુઃખી જીવોનું દુઃખ ઉપાડી લેનારો આવ્યો (છે).

જુઝ કૈસ ઓર કોઈ ન આયા, બ રૂ-એ-કાર
સહરા, મગર, બ તંગિ-એ-ચશ્મ-એ-હુસૂદ થા

કૈસ (મજનૂ) સિવાય બીજું કોઈ (ત્યાં) આવ્યું નહીં.
કદાચ, (એ) રણ ઈર્ષ્યાળુની આંખો જેવું સંકુચિત હતું.

આશુપ્રતગી ને નવ્રશ-એ-સુવૈદા કિયા દુરુસ્ત
જાહિર હુઆ, કિ દાગ કા સરમાયા દૂદ થા

(મારી) વ્યાકુળતાએ હૃદય ઉપર કાળો ડાઘ બનાવી દીધો.
(તેથી) જાહેર થઈ ગયું કે ધુમાડો (એ જ) ડાઘની મૂડી હતો.

થા રવ્વાબમેં, રવ્યાલ કો તુઝ સે મુ‘આમલા
જબ આંરવ રુલ ગઈ, ન જિયાં થા ન સૂદ થા

સ્વપ્નમાં, તારી સાથે વિચારોની આપ-લે (થઈ) હતી.
(પરંતુ) જ્યારે આંખ ખૂલી ત્યારે ન (તો) નુકસાન હતું, ન (તો) નફો
હતો.

લેતા હૂં મક્તબ-એ-ગમ-એ-દિલ મેં સબક્ર હનોઝ
લેકિન યહી કિ, રપ્ત ગયા, ઓર બૂદ થા

દુઃખી હૃદયની પાઠશાળામાં હજી હું પાઠ શીખું છું,
પરંતુ (તે) એટલું જ કે- ‘રપ્ત’ એટલે ‘ગયું’ અને ‘બૂદ’ એટલે ‘હતું’.

ઢાંપા ક્રફન ને દાગ-એ-‘ઉયૂબ-એ-બરહનગી
મૈં, વર્ના હર લિબાસ મેં નંગ-એ-વુજૂદ થા

(મારા) કફને નગ્નતાના દોષરૂપી ડાઘને ઢાંકી દીધો.
નહીંતર, હું દરેક પહેરવેશમાં અસ્તિત્વની શરમરૂપ હતો.

તેશે બગૈર મર ન સકા કોહકન, અસદ
સરગશ્તા-એ-રુમાર-એ-રુસૂમ-ઓ-કુયૂદ થા

‘અસદ’ (કહે છે), કોદાળી વગર કોહકન (ફરહાદ) મરી શક્યો નહીં.
તે રીતરિવાજના બંધનના (નશાના) ખુમારથી ઉદ્ધિગ્ન હતો.

कहते हो, न देंगे हम, दिल अगर पड़ा पाया
दिल कहाँ, कि गुम कीजे, हमने मुद्दा पाया

(તમે) કહો છો કે, 'તમારું' હૃદય (અમને) ક્યાંક પડેલું મળ્યું
તો અમે પાછું નહીં આપીએ'. (તમારો) આશય અમે સમજ્યા છીએ.
(મારું) હૃદય (મારી પાસે) છે જ ક્યાં કે (તમે) ગુમ કરી શકો?

इश्क से तबीअत ने, ज़ीस्त का मज़ा पाया
दर्द की दवा पाई, दर्द-ए-बेदवा पाया

પ્રેમના કારણે મારા મનને જીવનનો આનંદ મળ્યો છે. (જિંદગીના)
દુઃખની દવા મળી છે (અને) ઇલાજ વગરનું દુઃખ મળ્યું છે.

दोस्तदार-ए-दुश्मन है, ए'तिमाद-ए-दिल मा'लूम
आह बेअसर देखी, नाला नारसा पाया

(મને) ખબર છે, હૃદય ઉપરનો (મારો) ભરોસો (મારા) દુશ્મન (=પ્રેમિકા)
નો મિત્ર (બની ગયો) છે. (એટલે) મારા નિશ્વાસની કોઈ અસર જોવા ન
મળી અને વિલાપ ત્યાં પહોંચી ન શક્યો.

सादगी-ओ-पुरकारी, बेखुदी-ओ-हुशियारी
हुस्र को तगाफुल में, जुरअत आज़मा पाया

(એનામાં) ભોળપણની સાથે ધૂર્તતા (અને) આત્મવિસ્મૃતિની સાથે
કુટિલતા છે. (મેં) પ્રેમિકાને (મારી) ઉપેક્ષા કરીને પરીક્ષા કરતી જોઈ છે.

गुंचा फिर लगा खिलने, आज हमने अपना दिल
खू किया हुआ देखा, गुम किया हुआ पाया

કળી ફરીથી ખીલવા લાગી છે. આજે અમે અમારા હૃદયનું
ખૂન થયેલું જોયું છે. (જે) ગુમ થયું હતું, (તે) મળી ગયું છે.

हाल-ए-दिल नहीं मा'लूम, लेकिन इस क़दर यानी
हम ने बारहा ढूँढा, तुम ने बारहा पाया

(અમારા) હૃદયની હાલતની (અમને) ખબર નથી, પરંતુ એવું છે કે
અમે (એને) વારંવાર શોધ્યું છે (અને) તમને (એ) વારંવાર મળ્યું છે.

शोर-ए-पंद-ए-नासेह ने ज़रूम पर नमक छिड़का
आप से कोई पूछे तुम ने क्या मज़ा पाया

ઉપદેશકની શિખામણની કડવાશે (મારા) જખમ ઉપર મીઠું ભભરાવ્યું
છે. કોઈ એમને પૂછો, (કે આમાં) તમને શી મજા આવી?

दिल मेरा, सोज़े-ए-निहाँ से, बेमहाबा जल गया
आतश-ए-खामोश की मनिंद गोया जल गया

મારું હૃદય (વિરહની) છૂપી બળતરાથી ખુલ્લેઆમ બળી ગયું.
ચુપચાપ બળતા અગ્નિની જેમ (એ) બળી ગયું.

दिल में, जौक-ए-वस्ल-ओ-याद-ए-यार तक, बाकी नहीं
आग इस घरमें लगी ऐसी कि जो था जल गया

(મારા) હૃદયમાં મિલનની ઇચ્છા અને પ્રેમિકાની યાદ સુધ્ધાં બચી નથી.
આ (હૃદયરૂપી) ઘરમાં એવી આગ લાગી કે જે કંઈ હતું તે બળી ગયું.

मैं अदम से भी परे हूँ, वर्ना गाफ़िल, बारहा
मेरी आह-ए-आतशी से, बाल-ए-'अन्का जल गया

(હવે) હું અસ્તિત્વહીનતા (=શૂન્યતા)ની પણ પેલે પાર છું.
નહીંતર, હે ગાફિલ, મારા અગ્નિમય નિશ્વાસથી
અનેક વાર 'અન્કા'ની પાંખો બળી ગઈ છે.

अर्ज़ कीजे, जौहर-ए-अंदेशा की गर्मी कहाँ
कुछ खयाल आया था वहशत का, कि सहरा जल गया

(મારી) કલ્પનાશક્તિની સૂક્ષ્મતાની ગરમીને ક્યાં વ્યક્ત કરું?
(મનમાં) પાગલપણનો જરાક વિચાર આવ્યો,
અને (એટલામાં) આખું જંગલ બળી ગયું.

दिल नहीं, तुझ को दिखाता वर्ना दागों की बहार
इस चरागाँ का करूँ क्या, कारफ़रमा जल गया

(મારું) હૃદય (રહ્યું) નથી, નહીંતર, તને (હૃદયના) ડાઘાનો વૈભવ
દેખાડત. (જ્યારે) સંચાલક (પોતે જ) બળી ગયો, (તો) આ દીપમાળાનું
(હું) શું કરું?

मैं हूँ और अफ़सुर्दगी की आरज़ू, गालिब, कि दिल
देखकर तर्ज़-ए-तपाक-ए-अहल-ए-दुनिया जल गया

'ગાલિબ' (કહે છે), (હવે) હું છું અને (મારી) ઉદાસીનતાની ઇચ્છા છે.
(કારણ કે), દુનિયાના લોકોની આદર-સત્કારની રીત જોઈને
(મારું) હૃદય બળી ગયું છે.

શૌક્ર હર રંગ, રક્તીબ-એ-સર-ઓ-સામાં નિકલા
ક્રૈસ તસ્વીર કે પર્દે મેં મી ડરિયાં નિકલા

પ્રેમની અભિલાષા દરેક સ્થિતિમાં જીવનજરૂરી સામાનની પ્રતિસ્પર્ધા
(હોય એવી) જોવા મળી. (એટલે તો) ચિત્રના આવરણ પાછળ
કૈસ (=મજનુ) નગ્ન જોવા મળ્યો.

જરૂમ ને દાદ ન દી તંગિ-એ-દિલ કી યારબ
તીર મી સીના-એ-બિસ્મિલ સે પરઅફ્રશાં નિકલા

હે ખુદા, (મારા હૃદયના) જખમે હૃદયની સંકુચિતતાની પ્રશંસા ન
કરી. (એટલે) ઘાયલની છાતીમાંથી તીર પણ પાંખો ફફડાવતું (બહાર)
નીકળ્યું.

બૂ-એ-ગુલ, નાલા-એ-દિલ, દૂદ-એ-ચરાગ-એ-મહફિલ
જો તેરી બજમ સે નિકલા, સો પરીશાં નિકલા

ફૂલોની સુગંધ, હૃદયનો વિલાપ અને દીવાનો ધુમાડો,
- જે કોઈ તારી મહેફિલમાંથી નીકળ્યું તે પરેશાન (થઈને) નીકળ્યું.

દિલ-એ-હસરતજદા થા માયદા-એ-લજ્જત-એ-દર્દ
કામ યારોં કા, બક્રદ્ર-એ-લબ-ઓ-દંદાં નિકલા

(મારું) નિરાશાભર્યું હૃદય, (જાણે) પીડાના સ્વાદિષ્ટ ભોજનનો થાળ હતું.
(પરંતુ) મિત્રોના પ્રયત્નો (તેમના) હોઠ અને દાંતને અનુરૂપ જોવા મળ્યા.

થી નૌઆમોજ-એ-ફના, હિમ્મત-એ-દુશ્વાર-પસંદ
સરવ્ત મુશ્કિલ હૈ, કિ યે કામ મી આસાં નિકલા

મુશ્કેલીને પસંદ કરનારી (મારી) હિંમત મૃત્યુની બાબતમાં શિખાઉ
(જેવી) હતી. (જોકે) ખૂબ મુશ્કેલ છે (છતાં) એ કામ પણ
(મારા માટે) સહેલું નીકળ્યું.

દિલ મેં ફિર ગિરિયે ને ઇક શોર ઉઠાયા, ગાલિબ
આહ જો ક્રતરા ન નિકલા થા, સો તૂફાં નિકલા

ગાલિબ (કહે છે), (મારા) વિલાપે, હૃદયમાં ફરી એક ચિત્કાર જગાડ્યો
છે. (હૃદયનો) નિશ્વાસ, જે બુંદરૂપે નીકળ્યો ન હતો, તે (હવે) પૂરરૂપે
(બહાર) નીકળ્યો છે.

ધમકી મેં મર ગયા, જો ન બાબ-એ-નવર્દ થા
ઇશ્ક-એ-નર્બર્દ પેશા, તલબગાર-એ-મર્દ થા

લડાઈને માટે (જે) લાયક ન હતો, તે ધમકીથી (જે) મરી ગયો.
(કારણ કે) લડાયક પ્રેમ (તો) શૂરવીરની અભિલાષા ધરાવતો હતો.

થા જિંદગી મેં મર્ગ કા સ્વટકા લગા હુઆ
ઉડને સે પેશ્તર મી મેરા રંગ જર્દ થા

જીવનમાં (મને) મૃત્યુનો ડર વળગી રહ્યો હતો.
મારો (ચહેરાનો) રંગ ઊડવા પહેલાં પણ પીળો (જે) હતો.

તાલીફ-એ-નુસ્વાહા-એ-વફા કર રહા થા મેં
મજમૂઆ-એ-સ્વાલ અમી ફર્દ ફર્દ થા

હું પ્રેમની વફાદારીના પુસ્તકનું સંપાદન કરી રહ્યો હતો,
(પરંતુ) વિચારોનું સંકલન હજી વેરવિખેર હતું.

દિલ તા જિગર કિ સાહિલ-એ-દરિયા-એ-સ્વૂં હૈ અબ
ઇસ રહગુજર મેં જલવા-એ-ગુલ આગે ગર્દ થા

હવે હૃદયથી કાળજી સુધી લોહીના સમુદ્રનો કિનારો છે.
પહેલાં આ રસ્તા ઉપર ફૂલોની શોભા (મારા માટે) ધૂળ (જેવી) હતી.

જાતી હૈ કોઈ કશમકશ અંદોહ-એ-ઇશ્ક કી
દિલ મી અગર ગયા, તો વહી દિલ કા દર્દ થા

પ્રેમના દુઃખની મુસીબત કદી જાય છે ખરી?
જો હૃદય પણ (પ્રેમમાં) જતું રહ્યું, તો એ જ હૃદયનું દુઃખ (બની ગયું)
હતું.

અહબાબ ચારા-સાજિ-એ-વહશત ન કર સકે
જિંદાં મેં મી સ્વાલ, બયાંબા નર્બર્દ થા

મિત્રો (મારા) પાગલપણાનો ઈલાજ ન કરી શક્યા.
કેદખાનામાં પણ મારા વિચારો જંગલે-જંગલે ભટકતા હતા.

યહ લાશ-એ-બેકફન, અસદ-એ-સ્વસ્તાજાં કી હૈ
હક્ર મગફિરત કરે, 'અજબ આજાદ મર્દ થા

આ કફન વગરની લાશ દુઃખી જીવ 'અસદ'ની છે.
ખુદા એને મુક્તિ આપે. (તે) ગજબનો આઝાદ મર્દ હતો.

શુમાર-એ-સુબ્હા મર્ગૂબ-એ-બુત-એ-મુશ્કિલ-પસંદ આયા
તમાશા-એ-બ યક કફ્ર બુર્દન-એ-સદ દિલ પસંદ આયા

મુશ્કેલ કામ પસંદ કરનારી પ્રેમિકાને માળાના મણકા ગણવાનું (કામ)
પસંદ પડ્યું છે. (જાણે) એક મુઠ્ઠીમાં સો હૃદયોને બંધ કરી દેવાનો ખેલ
(તેને) પસંદ પડ્યો છે.)

બ ફ્રૈજ-એ-બેદિલી, નૌમીદિ-એ-જાવેદ આસાં હૈ
કશાફશા કો હમારા ઉક્રદા-એ-મુશ્કિલ પસંદ આયા

ઉદાસીનતાના ઉપકારને કારણે શાશ્વત્ નિરાશા સરળ બની છે.
(ગાંઠ) ઉકેલવાની ક્રિયાને અમારી મુશ્કેલ ગાંઠ પસંદ પડી છે.

હવા-એ-સૈર-એ-ગુલ, આઈના-એ-બેમેહરિ-એ-ક્રાતિલ
કિ અંદાજ-એ-બરૂવૂ ગલતીદન-એ-બિસ્મિલ પસંદ આયા

(બાગમાં) ફૂલોની સહેલ કરવાની ડોંશ (જાણે) કાતિલ (=પ્રેમિકા)ની
નિર્દયતાનો અરીસો છે. લોહીથી લથપથ થયેલા ઘાયલોના હાવભાવ તેને
પસંદ પડ્યાં છે.

દહમૈં નવ્રશ-એ-વફ્રા, વજહ-એ-તસલ્લી ન હુઆ
હૈ યે વો લફ્રજ, કિ શર્મિદા-એ-માની ન હુઆ

વફાદારીનું ચિત્ર, દુનિયામાં, સંતોષ માટેનું કારણ બન્યું નથી.
આ (વફાદારી) એવો શબ્દ છે જે (કદી) તેના અર્થ માટે લજ્જિત થયો નથી.

સબ્જા-એ-સ્વત સે તેરા, કાકુલ-એ-સરકશ ન દબા
યે જમરુદ મી હરીફ-એ-દમ-એ-અફરૈ ન હુઆ

ચહેરા ઉપરની રુવાંટીથી, તારા વાળની અભિમાની લટ દબાઈ નહીં.
આ પુખરાજ પણ ફૂંકડો મારતા સાપનો મુકાબલો કરનારો થયો નથી.

મૈને ચાહા થા કિ અંદોહ-એ-વફ્રા સે છૂટ્ટું
વો સિતમગર મેરે મરને પે મી રાજી ન હુઆ

મેં ઇચ્છ્યું હતું કે પ્રેમની વફાદારીના દુઃખમાંથી છૂટી જાઉં.
(પરંતુ) તે અત્યાચારી (પ્રેમિકા) મારા મરવાથી પણ સંતુષ્ટ થઈ નથી.

દિલ ગુજરગાહ-એ-સ્વયાલ-એ-મૈ-ઓ-સાગર હી સહી
ગર નફસ જાદા-એ-સરમંજિલ-એ-તક્રવા ન હુઆ

જો મારો શ્વાસ સંયમના લક્ષ્ય સુધી જવાની પગદંડી ન બની શક્યો,
(તો કંઈ નહીં), મારું હૃદય, મદિરા અને પ્યાલાના વિચારને
પસાર થવાનો માર્ગ ભલે રહ્યો.

હૂં તેરે વાદા ન કરને મૈં મી રાજી, કિ કમી
ગોશ મિન્નતકશ-એ-ગુલબાંગ-એ-તસલ્લી ન હુઆ

તું વચન ન આપે તો પણ હું સંતુષ્ટ છું. (કારણ કે) મારા કાન કદીયે
સંતોષના શુભ સમાચારના આભારી થયા નથી.

કિસ સે મહરૂમિ-એ-કિસ્મત કી શિકાયત કીજે
હમને ચાહા થા કિ મર જાયેં, સો વો મી ન હુઆ

અમારા દુર્ભાગ્યની ફરિયાદ કોની પાસે કરીએ?
અમે મરી જવાની ઇચ્છા રાખી હતી, પરંતુ એવું પણ થયું નહીં.

મર ગયા સદમા-એ-યક જુંબિશ-એ-લબ સે ગાલિબ
નાતવાની સે હરીફ-એ-દમ-એ-ઈસા ન હુઆ

(પ્રેમિકાના) હોઠના હાલવામાત્રથી લાગેલા આઘાતથી ગાલિબ મરી ગયો.
(મારી) અશક્તિના કારણે (પ્રેમિકા) ઈસુની ફૂંકનો મુકાબલો કરનારી
ન થઈ શકી.

सताइशगर है ज़ाहिद इस क्रदर, जिस बाग-ए-रिज़्वाँ का
वो इक गुलदस्ता है हम बेखुदों के ताक-ए-निसियाँ का

(ते) वेरागी, જે સ્વર્ગના બગીચાનો આટલો પ્રશંસક છે,
તે અમારા જેવા આત્મવિસ્મૃત લોકો માટે, વિસ્મૃતિના
ગોખલામાંનો (માત્ર) પુષ્પગુચ્છ છે.

बयाँ क्या कीजिये बेदाद-ए-काविशहा-ए-मिशगाँ का
कि हरइक क्रतरा-ए-खूँ दाना है तस्वीह-ए-मरजाँ का

(પ્રેમિકાની) પાંપણોના પલકારાના અત્યાચારનું શું વર્ણન કરીએ?
લોહીનું દરેક ટીપું પરવાળાની માળાનો મણકો (બની ગયું) છે.

न आई सतवत-ए-क्रातिल भी मानेअ, मेरे नालों को
लिया दाँतों में जो तिनका, हुआ रेशा नयसताँ का

ક્રાતિલ (=પ્રેમિકા)નો દબદબો પણ મારા વિલાપને રોકી શક્યો નહીં.
(અમે) દાંતમાં જે તરણું લીધું હતું તે વાંસનું જંગલ બની ગયું.

दिखाऊँगा तमाशा, दी अगर फुर्सत ज़माने ने
मेरा हर दाग-ए-दिल, इक तुरबम है सर्व-ए-चरागाँ का
जो जमानाअे मने तक आपी, तो हुं (अेक) दश्य बत्तावीश. (कारण के)
મારા હૃદયનો દરેક ડાઘ દીવાઓથી ઝળહળતા સરુના વૃક્ષનું બીજ છે.

किया आईनाखाने का वो नक्शा, तेरे जल्वे ने
करे, जो परतव-ए-खुर्शीद, 'आलम शबनमिस्ताँ का

તારા સૌંદર્યપ્રદર્શને અરીસાઘરને એવું રૂપ આપ્યું છે,
જેવું (રૂપ) સૂર્યનો પ્રકાશ ઝાકળનાં ટીપાંથી ભરેલી જગ્યાને આપે છે.

मेरी ताँमीर में मुज़िमर, है इक सूरत खराबी की
हयूला बर्क-ए-खिरमन का, है खून-ए-गर्म देहकाँ का

મારા નિર્માણમાં જ (મારા) વિનાશનું એક રૂપ છુપાયું છે.
ખળા ઉપર પડતી વીજળીની મૂળ ધાતુ ખેડૂતનું ગરમ લોહી છે.

उगा है घर में हर सू सबज़ा, वीरानी तमाशा कर
मदार अब खोदने पर घास के है मेरे दरबाँ का

મારા ઘરમાં દરેક બાજુ ઘાસ ઊગ્યું છે, (એ) નિર્જનતા તો જો.
(હવે) આ ઘાસને ઉખાડી નાખવા માટે મારા દરવાનનો જ આશરો છે.

खमोशी में निहाँ खूँ-गश्ता लाखों आरजूएँ है
चरागा-ए-मुर्दा हूँ, मैं बेज़बाँ, गोर-ए-गरीबाँ का

જેનું ખૂન થયું છે એવી લાખો ઇચ્છાઓ (મારા) મૌનમાં છુપાઈ છે,
હું યાત્રીઓના કબ્રસ્તાનનો હોલવાયેલો દીવો છું, જે કશું બોલતો નથી.

हनोज़, इक परतव-ए-नक्श-ए-खयाल-ए-यार बाकी है
दिल-ए-अफ़सुर्दा, गोया, हुज़रा है यूसुफ़ के ज़िंदाँ का

પ્રેમિકાની કલ્પનાના ચિત્રનું (એક) કિરણ હજી (હૃદયમાં) બચ્યું છે.
(મારું) ખિન્ન થયેલું હૃદય (જાણે) યૂસુફના કારાગારની કોટડી છે.

बगल में ग़ैर की, आज आप सोते हैं कहीं, वर्ना
सबब क्या, ख्वाब में आकर तबस्सुमहा-ए-पिन्हाँ का

આજે (જરૂર) તું ક્યાંક મારા પ્રતિસ્પર્ધીની સોડમાં સૂઈ રહી છે.
નહીંતર, સ્વપ્નમાં આવીને મંદમંદ સ્મિત કરવાનું કારણ શું છે?

नहीं माँलूम, किस किस का लहू पानी हुआ होगा
क्रयामत है, सरश्क आलूदा होना तेरी मिशगाँ का

તારી પાંપણોનું (આમ) અશ્રુસભર થવું એ તો (જાણે) કયામત છે.
(તારા પ્રેમમાં) કોના કોના લોહીનું પાણી થયું હશે (તેની) ખબર નથી.

नज़र में है हमारी जादा-ए-राह-ए-फ़ना ग़ालिब
कि ये शीराज़ा है आलम के अज़्जा-ए-परीशाँ का

ગાલિબ (કહે છે), મૃત્યુના પંથે લઈ જતી પગદંડી અમારી નજરમાં છે.
(એ જ તો) દુનિયાના વિખરાયેલા ટુકડાઓને જોડવાનો દોરો છે.